

ГАРРИМАН І АЙВС ЗМА- ГАТИМУТЬСЯ ЗА ГУБЕРНАТОРСТВО

Нью Йорк, Н. Й. — Першого дня після того, як губернатор Томас Дьюї заявив, що він не кандидуватиме на губернатора стейту Нью Йорк під час виборів восени цього року, обидві партії визначили своїх головних кандидатів. Демократи хотіли б, щоб кандидував Аверелл Гарріман, а республіканці видвигали найсильнішого свого кандидата сенатора Ірвінга Айвса. Айвс вже два рази був вибраний на сенатора ЗДА, давніше він у стейтвий легіслатурі тісно співпрацював із губернатором Дьюї. До сі він не дав ще своєї згоди кандидувати на губернатора, бо дружина відмовляє його від цього. Айвс переконує Дьюї, щоб такі кандидував четвертий раз, а Дьюї намовляє Айвса, щоб прийняв кандидатуру. Ця справа має вислитися вже в найближчому часі. Республіканський Стейтвий Комітет однодушно схвалив кандидатуру Айвса. Провід Демократичної Партії в стейті Нью Йорк хотів би, щоб демократичним кандидатом був Гарріман, який має великий адміністративний досвід, бо займав високі становища за урядування президентів Рузвельта і Трумана. Але місцеві партійні організації Демократичної Партії в горішній частині стейту видвигали кандидатуру конгресмена Френкліна Д. Рузвельта. За Рузвельтом записалися 44 повітові партійні проводи в північній частині стейту (з усіх 57 повітів). Цю справу мають вирішити на конвенції Стейтвого Демократичного Проводу, яка відбудеться 21 вересня. Гадають, що буде завзята боротьба за демократичного кандидата, бо і Стейтвий Конгрес Індустріальних Організацій заявився за підтримкою Рузвельта. Ця робітничка організація вже від давнішого часу підтримує Рузвельта і тепер не хоче змінити свого становища, твердячи, що за Гарріманом заявилася група стейтвого партійного проводу, а за Рузвельтом стоять робітники маси. Між демократами видвигали ще й третього кандидата на губернатора, бущного генерального поштамейстера Джеймса А. Ферлі. Але він досі не заявився, чи погоджувався б кандидувати. Республіканський кандидат сенатор Айвс не має противника: його підтримує і губернатор Дьюї і весь партійний провід, який на своїх зборах заявився однодушно за Айвсом, висловлюючи однодушно жаль з того приводу, що Дьюї відмовляється кандидувати. Партійний республіканський провід підкреслює ті досяг., якими може похвалитися Дьюї за час свого двадцятирічного урядування на пості губернатора. Республіканський партійний провід підкреслює заслуги сенатора Айвса, який вже 25 років займає важливі публічні становища в стейтвій легіслатурі, а пізніше в Сенаті ЗДА.

Ніксон і Мартін починають виборчу кампанію

Вашингтон. — Віце-президент Річард М. Ніксон і спікер Палати Репрезентантів Джозеф В. Мартін вже цього тижня починають виборчу кампанію для підтримки республіканських кандидатів до Конгресу. 9-го вересня вони вийдуть із Вашингтону в свою першу туру. Республіканський Крайовий Комітет повідомляє, що Мартін відідає за одинадцять днів 13 стейтів, в яких промовлятиме 19 разів. Перша його зупинка буде в Мідлсексі в стейті Нью Джерсі. Віце-президент Ніксон їде до Колумбусу в стейті Огайо, де відбудеться стейтова республіканська конвенція, а пізніше об'їде всім стейтів Середнього Заходу.

Даглес домагається нового пляну охорони здоров'я

Шікаго, Ілл. — Демократичний сенатор Пол Г. Даглес промовляв на 19-му річному Конгресі Американських і Канадських хірургів і сказав, що ЗДА мусять мати план лікування населення і що з стану здоров'я громадян не можна робити політики, бо лікарі не можуть заступити політиків, а політики лікарів. Лікарі не можуть кричати про „соціалізм“, коли уряд хоче допомогти тим американцям, які не мають грошей на те, щоб платити високі ціни за побити в шпиталі піл час довшої недуги, ані оплачувати коштовні операції, які коштують по кілька сот доллярів. Ледо в цій справі робить „Блакитний Хрест“, але це не вистачає. Тому Даглес заявив, що йому в дечому подобається план, який був висі до Конгресу президент Айзенгавер, і який відкинув 83 Конгрес. Даглес закликає усі групи, лікарів, пацієнтів і шпиталі, щоб разом співпрацювали над виготовленням нового плану лікування довше хворих і тих, що потребують операції, бо на коротке лікування може спромогтися кожний американець сам.

В АМЕРИЦІ

● Англіїська княгиня Кенту з своєю 17-річною донькою Александрою об'їдять Канаду і тепер прибула до Монреалю. Звідтам вона піде до Нью Йорку, звідки вернеться до Англії.

● Д-о В. Френк Влер твердить, що жабі не тільки мають свою власну "мову", але що в цій їхній мові є ще й окремі місцеві діалекти. Він довів це, вивчаючи що справу, запису-

● В Дітроїті померла мати славного летуна Чарльза А. Ліндберга, який першим перелетів Атлантику. Вона народилася 1879 року, була вчителькою, організаторкою конгресів, а від 1942 року перебувала на смертній Жилі скраму і відмовлялася від тієї світової слави, яку здобув її син.

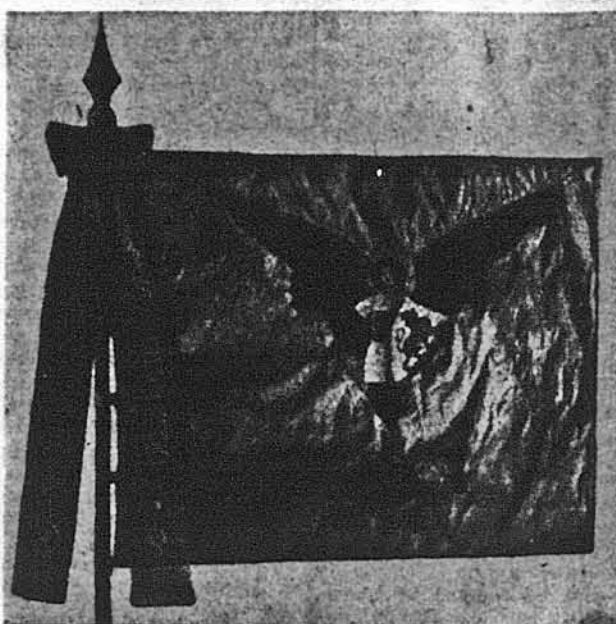
■ В Нью-Йорку заприписано 66 жінок і 5 чоловіків, які замість поліцействі будуть виконувати службу на дорогах кою шкіль, охороняючи шкільну дитину під час переходу вулиць.

■ Стейтворт індустриальний комісар Едвард Корсі заявив на прийнятті в Кінайс Клобд, що повинні бути ті особи, які постійно говорять про господарське обмеження в Нью-Йоркському стейті. Цей стейт — сказав Едвард Корсі — стоїть перед таким господарським розвитком, якого ще було в його історії.

■ Коло місцевості Вудбуріж в Нью-Джерсі автобус нахвля на тиграрове авто, внаслідок чого забитий цивільний шофер автобусу, 32 воля поранений, при чому два воля находитесь в критичному стані.

■ Демократичний кандидат на сенатора в стейті Нью-Джерсі Чарльз Р. Гавелл заявив, що виборці не повинні голосувати за республіканських кандидатами, бо деякі республіканці не підтримують президента Айзенгауера, якого мусять підтримувати демократичні сенатори.

40-РІЧЧЯ УКРАЇНСЬКИХ СІЧОВИХ СТРІЛЬЦІВ

Прапор Українських Січових Стрільців

Сьогодні, 10-го вересня 1954 р., завершується 40 років з того часу, як перша сотня Українських Січових Стрілців вирушила на фронт, щоб „підняти червону калину” та „визволити нашу славу України” — як це співіспівало у відомій стрілецькій пісні. Цим роковинам, що є різно-

Стівенсон критикує республіканську закордонну політику

Геррісбург, Па. — Вулийши демократичний кандидат на президента Аллей Е. Стівенсон промовляв на демократичному прийнятті в Геррісбургу і гостро критикував закордонну політику Республіканської Партії. Він промовляв до 3,000 демократів, які зібралися на обіді, платячи по 100 доларів за обід, щоб зібрати фонди на виборчу кампанію. Тепер, сказав Стівенсон, республіканці безцінно борються в проблемах закордонної політики, а їхні окремі групи лаються взаємно, бо не знають, як вести закордонну політику. Стівенсон сказав, що закордонна політика була дійсно двопартійна, коли демократи були при владі. Тепер вона

ЗДА висилають зброю до Єгипту й Іраку

Вашингтон. — Державний департамент повідомляє, що ЗДА вислатимуть зброю до тих країн на Середньому Сході, які загроженої советським імперіалізмом. Цей департамент заявив, що ЗДА радо вишлють зброю до Єгипту, до якого не посилено зброї впродовж не ологодженого спору з Англією за зону Суецького каналу. Також відбуваються приготування до висилки зброї до Іраку, який в квітні цього року підписав із ЗДА договір про військову допомогу. Окрема військова дорада група виїде до Іраку, щоб повчити іракське військо, як користуватися американською зброєю. В зв'язку з цим ізраїльський уряд збирається вислати новий протест до Вашингтону, який посилас зброю до арабських країн, які вороже ставляться до держави Ізраїлю. У Вашингтоні заявляють, що держава Ізраїль не має чого боятися, бо ця зброя призначена на боротьбу з можливою комуністичною агресією на Середньому Сході.

В листопаді покличуть до війська 23,000 рекрутів

Вашингтон. — Департамент оборони повідомляє, що в листопаді цього року покличуть до військової служби 23,000 рекрутів. Це буде таке саме число, як у попередніх місяцях цього року, починаючи від місяця липня. Від лютого до червня цього року департамент зменшив був число покликаних рекрутів на 18,000 місячно. Число покликаних до військової служби рекрутів від початку війни в Кореї становитиме 1,812,430. В тому числі буде вже і квота за листопад цього року. З цього числа служили в армії 1,731,000, бо морська піхота довгий час не потрібувала рекрутів, машини недостатком добровільців. Всіх 23 тисячі, які покличуть в листопаді, будуть служити в армії.

Кава, коктейлі і цигарки спричиняють боляк шлунка

Шпикаро, Ілл. — Д-р Лю Дж. Стеррі, професор хірургії в Оклахомському університеті заявив, що надмірне вживання кави і коктейлів та курення цигарок збільшують випадки захворювань серед жінок на недугу боляка шлунка. Він каже, що ці причини викликають недуги боляка і в чоловіків і в жінок. В останньому часі на чотирьох хворих припадає одна жінка, а давніше жінки становили 20 відсотків з загальної кількості хворих на боляка шлунку. Збільшення числа хворих жінок спричинило те, що тепер вони взяли за звичай пити каву під час перерви в праці і до того ж значно більше курять цигарок та спокійніють коктейлі.

**ПІДПИСАНО ДАЛЕКО-СХІДНІЙ ПАКТ
БЕЗПЕКИ**

Маніля. — В середу 8 вересня підписано у столиці Філіппін пакт, що гарантує безпеку загрозами від комунізму країнам на Далекому Сході. Його підписали 9 держав, а то: ЗДА, Англія, Франція, Філіппіни, Австралія, Нова Зеландія, С'ям і Пакістан. Підписаний пакт стверджує, що напад на котрuneбудь із тих держав буде означати загрозу для мира й безпеки всіх інших і тому всі сигнатори пакту з зобов'язані «проти-

згадується спільний безпечі згідно з своїми конституційними приписами". Коли територіяльна цілість, суверенітет чи політична незалежність котрихнебудь з підписаних держав була б загрожена в інший спосіб, як збройною атакою, або через створення такої ситуації в даному обширі, що наступає небезпека для миру, то сигнатарі мають не-

Негайно після підписання далеко - східного пакту, який дістає скорочену популярну назву СЕАТО (South-East Treaty Organization), де і є жвавий секретар Доллес відіттів на Формозу, де запевняв Чіанг Кай-шека про тривкість постанови ЗДА боронити Формозу перед червоною атакою. Відіттів Доллес відіттів до Токіо.

гально порозумітих, яких треба вжити засобів оборони. Додатковий протокол, пропонує Францією, стверджує, що цей договір влючає в загроженій обшар також Південний В'єтнам, Камбоджу і Ляос, дармащо ті держави, згідно з постановами Женевсько-го перемир'я, не підписали то-го пакту, бо не можуть брати участі в будьякому військovo-му - політичному б'юльді держав. Підписаний пакт стверджує право всіх народів Сходу до „рівних прав і самовизначення“. Пакт стверджує вірність принципам Об'єднаних Націй і зобов'язує сигнатарів негайно повідомити Об'єднані Нації про кожну акцію. У пакті є кляззюла, яка запливає можливість приступлення до того союзу також інших держав. Міністер закордонних справ Пакистану, Могомет Зафрулла Хан, який підписав той пакт від своєї країни, за-

Хоча підписаний далеко-східний пакт має багато недо-клік, бо не передбачає авто-матичної відплатної акції, не називає по імені комуністич-ної небезпеки, обмежується покищо тільки до незначної кількості держав і не охоп-лює таких азійських країн, які мають найбільше населе-ння (Індія), залишає пова пак-том Південну Корею, Японію і Формозу з найбільшими ар-міями, що їх мають на Сході Південна Корея і Формоза, — то все ж він має історичне зна-чення, хоч би тому, що оце аперше у великому міжнарод-ному союзі опинилися країни чотирьох континентів, Амери-ки, Європи, Азії і Австралії, і переломною засадою, наче б між азійським Сходом і Заходом не могли існувати ніякі спіль-ні інтереси й союз на площині і рівних з рівними, — читася у перших коментарях амери-канської преси.

НАТО найкраще гарантує контроль над німцями

Лондон. — В англійсько-канадських політичних колах, які с політичниками думки приєднання Західної Німеччини до НАТО як повноправного члена, звертають увагу, що саме статут НАТО дає найкращі гарантії, що їх хочуть мати французи, щоб Західна Німеччина не створила грізної збройної сили, яка була б загрозю не тільки для СССР, але й Франції. Поперше, статут НАТО передбачає кожного року визначати силу кожної окремої держави, і тому всім членам НАТО буде відомо докладно, в якому стані перебуває німецьке зброяння; подруге, навіть після озброєння Західної Німеччини, залишаться ще там американські, англійські й французькі війська, які будуть опановувати ситуацію, і потретє, побоювання, щоб німецька армія не стала такою сильною, щоб панувати в НАТО, цілком безпідставне, бо завжди сполучені війська ЗДА, Англії й Франції в Європі будуть сильніші від німецьких. Негілки Англія й ЗДА, але й Канада, як член НАТО, с рішущим прихильником прийняття Західної Німеччини. Найбільшим аргументом противників усього нового договору на місце невдалої Європейської Оборонної Спільноти с те, що такий договір вимагав би знову ратифікації всіми зацікавленими державами, не кажучи вже про попередні довгомісячні переговори в справі устаткування всіх подробиць договору. Тому прийняття Німеччини до НАТО с найлегшим і найпростішим шляхом розв'язання проблеми безпеки Заходу.

Південна Корея просить вираду для 10 нових дивізій

Сеул. — Генерал Чунг Ля Квон, шеф штабу південно-корецької армії, який прибув був до ЗДА разом із Синганмо Рі, але залишався в ЗДА на довгий час для переведення різних розмов із американськими військовими чинниками, відкрив, що Південна Корея просила в ЗДА виступати для 10 дивізій резерву. Він не сказав, чи та просьба зустрілася з позитивною чи негативною відповіддю, але ствердив, що ЗДА її цілком не відкинуло. Інший південно-корецький генерал, який був також в тій військовій місії, признав, що розмови з американцями не цілком їх задовольнили, проте вони висловили американське становище щодо спільної оборони проти комуністів.

Д-р Солк твердить, що його сироватка забезпечує проти поліо

Рим. — Професор Пітсбурзького університету д-р Йонас Е. Солк заявив на Міжнародному Конгресі для поборювання поліо, що вже в найближчому часі можна буде забезпечувати дітей проти цієї недуги. Він каже, що для цього вистачить двох щеплень його сироваткою. Треба тільки випробувати, скільки давати цієї сироватки на кожне щеплення, і визначити, в яких відступах робити друге щеплення. У ЗДА вже цього року нащеплено цією сироваткою 425,000 дітей із першої і третьої клас публічних шкіл. Повний вивід цього щеплення буде відомий аж в березні 1955 року, але вже дотеперішня статистика виказує, що між нащепленими дітьми майже не було випадків захворювання на дитячий параліч. Сироватка д-ра Солка має всі ті складники, які виділяє людський організм для поборювання цієї недуги, як це стверджено в крові дітей, що перебули вже цю недугу.

АНГЛІЯ ВІДКЛИКАЛА ЗАПРОШЕННЯ НА КОНФЕРЕНЦІЮ В ЛОНДОНІ

Лондон. — Англійський уряд відбивав розслані вже запрошення на міжнародну конференцію, яка мала відбутися в Лондоні в найближчій вівторок для розв'язання цієї міжнародної кризи, яка настала з відкиненням Європейської Оборонної Спільноти у французькому парламенті. Англійським планом було вирішити негайне признание Західній Німеччині повної суверенності, з обмеженням її права зброєння до 12 днів, що їх передбачував пакт Європейської Оборонної Спільноти, та вирішити прийняти Західню Німеччину до НАТО. Цей англійський план заложився головою на некітї З'єднаних Держав негайно приступити до іншої розв'язки західньо-європейської безпеки, без попередньої спроби воскресити Європейську Оборонну Спільноту в трохи змінній формі. Американський уряд, мовляв, не брав досі під увагу ніяку іншу концепцію а тримався лише цупко концепції Європейської Оборонної Спільноти і тому вважає, що спершу цю справу повинна розглянути Рада НАТО, так, як це негайно після злочас-

Аденауер і Мендес-Франс — за єдності Заходу

Нью-Йорк. — Як квітлер Аделауер, так і французький праймер Мендес-Франс є прихильниками ідеї єдності Європи, — виявилось в інтерв'ю з обома цими державними діячами, зладженим для телевізійної програми Бродкестінг Компані. Мендес-Франс заявив, що укладення нового договору про німецьке зброєння можливе ще перед кінцем цього року. Французький парламент, мовляв, у своїй більшості стоїть на становищі права Західної

Німеччини на власну армію для оборонних цілей. Аделауер назвав провал пакту Європейської Оборони Спільноти великим ударом для ідеї єдності, але не смертю цієї ідеї. Мендес-Франс сказав, що він погодився з ЗДА і Англією не вести безуспішних розмов з СССР, а Аделауер висловив свій погляд, що нові переговори з Москвою не мали б шансів успіху. Таким чином обидва вони різняться не в принципових справах, а лише в питаннях метод і тактики.

Етлі вражений кількістю роверів у Пейпінгу

Гонг-Конг. — У своїй другій статті із серії споминів, що їх проголосило друком копішній англійський прем'єр Етлі про недавно подорож до комуністичних країн, Етлі найбільше місця присвячує зовнішньому виглядові вулиці у Пейпінгу, при чому найбільш вразила його маса похоронів. Іх більше, пише він, ніж на вулицях в Копенгазі й Нью Делі. Про розмови під час і після бенкетів з комуністичними достойниками Етлі висловлюється дуже коротко і поверхово. Вони були, мовляв, інформаційною зміною думок на всякі справи. Сам він, Етлі, цікавився м. ін. судейською системою як видко з його слів, дуже недоволений відповіддю своїх розмовців, які поясняли йому, що між комуністичним судом і урядом не може бути ніякої різниці і ніякої суперечки просто тому, що судді й адміністратори є „тих самих політичних поглядів“. З тону споминів Етлі видно теж, що неприємне враження зробив на нього дитячий балет, який виставлено на честь англійських гостей: китайські діти вимахували проти-американських пропагандистів-летючками, що — як пояснювали потім комуністичні інтерпретатори — мали символізувати „ненаситі дитячі до імперіалізму“.

BCRITI

● В Австралії арештовано колишнього друга секретаря французької ambasади, австралійку, Розе-Марі Оліє під закидом шпигунської роботи на користь СРСР. Проти цього

● Австрійський канцлер Рааб прибудить 21 листопада з відвідинами до Вашингтону. Після тижневого перебування в ЗДА він піде з офіційними відвідинами до Канади.

■ ООСР і Швеція підписали угоду про співпрацю в рятуванні жертв буревіїв на Балтиці, чи інших катастроф. До цього часу Москва аперто відмовлялась від харитативно-рятувальних дій, признає в цілому культурному світі, як обо-в'язок кожного моряка з кож-ного летуна.

• У комуністичній Європі, звитяжливій за повою 8,451 європейських і африканських політиків, що поклали в комуністичні руки відносно семилітній війни. Іншо-Китай.

• Паризькі надії є мовчазні: заборона автомобілістам гурубити на вулицях Парижу відержується, ба навіть поширилась на достачі молока і цукристий, що трубами буди своїх клієнтів і сторожів. Загострено кари на пішоходів, що не дотримуються гострих приписів. Паризькі часописи стверджують за гордістю, що французи виявили свою «дисциплінованість».

• Ім'я Шлім Аїм повернувся за своєї літньої резиденції у Кастель Гандольфо для інавгурації 4-денного конгресу Маріасій Конгрегації, де він особисто виголошав звернення до 12,000 делегатів, зібраних у соборі св. Петра.

• У новій Советській Енциклопедії «китайському Сталіні» — Мао Тсе-тунґові присвячено 7¼ сторінок, а Маленкову тільки 1¼. Зате світляків обох однаково величчя. Під тією ж літерою „М“ — генералію МекАртурові присвячено ¼ сторінки з характернішою „фашист”.

ЗА ВОЛЮ УКРАЇНИ

ОДНОДНІВКА В 40-РІЧЧЯ УКРАЇНСЬКИХ СІЧОВИХ СТРІЛЬЦІВ

Д-р Нікіфор Гріняк, кол. кошовий УСС

СОРОК РОКІВ ТОМУ...

Рік тисяч дев'яност чотирнадцятих відкрив нову епоху не тільки в історії Європи, але й в історії України. Бо в тому році серед реву гармат Першої Світової війни валився старий світ, зачиналася агонія віджитих держав, а на зграйках і руїнах галицького села родилася нова доба історичного буття України, доба її державного відродження. Вона завершилася 22 січня 1919 року в Києві, під пам'ятником Богдана Хмельницького, у моменті, коли давни с.в. Софії сповіщали світ про відродження Соборної, Самостійної Української Народної Республіки.

Всю глибину й далекосягність назрівачої перед 1914 роком переми в нашій історії відчували тоді в першу чергу наша молодь, що жила на Західних Землях, у Галичині. І тому — як тільки стало очевидним, що збройний зудар між державами середньої і західної Європи неминує — вона починає гарячково готуватися до великого моменту. Вона знала, що формація українських воїнів на бойовому фронті значиміше більш, як усі інші політичні партії, бо тільки тверда мова заліза має силу вибороти волю рідному краю. І тому кидається до студії воєнного мистецтва.

Вона знала, що московський цар не був рівнодушний до того, що десь там у далекій Галичині з невеличким кланом української землі, де знаходять захист українці — політичні емігранти, викинені з рідної землі диким московським режимом і звідкіль линула наша політична думка, розбужена Тарасом, напад туди, де вона родилася — над Дніпром. Тому загарабана отого останнього клану нашої землі та знищення непереможного духа її народу було головною причиною війни Москви проти Австрії.

Вже те одне заставляло нашу молодь поставитися активно до сподіваної війни. Але ж різноманітні відкривалися перед нею перспективи повного визволення української материка над Дніпром і відновлення нашої державності. А такий спокій наша молодь не могла опертися. П'ятуху мрія про вільну Україну захопила була теж і наших дівчат і ми бачимо їх теж у рядах Легіону УСС-ів.

Не австрійський патріотизм, якого українська молодь ніколи не мала, але велика її любов до рідного краю була тим моральним рушієм, який привів її під прапор нашого нового Січового Війська. Це й доказали наші добровольці — раз так на початку формування Легіону УСС-ів. Во коли вони мусіли скоритися твердій вимозі воєнного часу й приєднати австрійському цареві, то чергового дня вони під проводом одного з своїх духовних провідників, сотника Дм. Вітовського, до рук того самого О. Остапа Нижанковського, який попереднього дня відібрав від них офіційну присягу, складають свою національну присягу такого змісту:

«... Український Січовий Стрілець Н. Н. — присягаю українській землі, гетьманам, Запорізькій Січі, могилам і всім Україні, що вірно служили Рідному Краєві, боронити його перед ворогом, воювати за честь української зброї до останньої краплі крові. Так мені, Господи Боже й Архангеле Гавриїле, допоможіть! Амінь».

Те саме доказували УСС на протязі 4 років світової війни і на протязі п'ятирічної визвольної війни України так у боях, як теж і в своїх політичних письмах і діях.

І не тільки з Австрією, чи Німеччиною, але з кожною іншою державою були б ішли Українські Січові Стрілці в бій — щоб тільки проти москаля! З ними едналися духом молодь Наддніпрянської України; не маючи можливості взяти масово участі у змагу УСС-ів, вона висилала до них своїх представників з Київщини й Полтавщини — на знак солідарності.

Були й інші народи, поневолені варварським режимом Москви, які в 1914 р. організували свої легіони добровольців проти того самого гнобителя. Поляки творять легіон Пилсудського по стороні Австрії; фіни — під командою майора німецької армії, родом теж фіна Маннергейма, формують курінь добровольців по стороні Німеччини.

Але найбільша небезпека напала була тоді таки над українським народом. Бо ні поляки, ні фіни не були так зневажені Москвою, як українці. І це добре знала наша молодь. А найбільші місяці показали, наскільки правильно вона думала. Коли царські полки несподіваним ударом заклали австрійський фронт і захопили українську частину Галичини, то й центри царського уряду кинулися зі скаженою ненавистю на всі наші організації, на осередки нашого політичного, духовного й господарського життя. Нищили всі наші культурні надбання з завзятим диким варваром. Наших політичних, громадських і церковних діячів — включно з князем нашої Церкви, митрополитом Андрієм Шептицьким — ув'язнили й вивезли в глибоку Росію. А коли по кількох місяцях, під ударами армії осередків держав царської окупації уступили з Галичини, то залишили за собою велику руїну. Тож легко уявити собі, з якою радістю вітала Західна

Привіт Українським Січовим Стрільцям

День 10 вересня 1914 року, день світла дата 40-их роковин виступу Українських Січових Стрілців до бою проти відчайдушного ворога України, — Москви, — за слушні права Українського Народу, за Українську Соборну й Незалежну Державу.

Обходимо це Свято на чужині, далеко від Рідного Краю, розпорошені по цілому світі. Святуємо як ізгої, віддані на ласку й неласку чужих, без рідного ґрунту під ногами, як той мітичний Іван — без роду, без долі, без хати. — Та хоч як безвиглядне наше положення, хоч найбільша недуга всякого життя, — апатія чи зневіра у власні сили — загладяє до нас, — ми не сміємо падаати духом і трагити надії! — Ми втратили багато — втратили власну Державу й Армію, майно особисте й народне, прогалили пригожний час, — але віри у власні сили й у слушність нашої справи не сміємо втратити!

Визвольний Змаг наших УСС-ів наказує і зобов'язує — «Горі ім'ям серця» — значить, бодріми і кріпимся! — Нема такого положення, з якого не було б виходу і ми той вихід знайдемо, якщо старша наша генерація дасть своєму народові мозок і життєвий досвід, а молодша — працю і молодечий запал до будови власної держави. А тоді, скорше чи пізніше, найдемо між нами український Мойсей, який збереже цю нашу розпорошену еміграцію, її упорядкує й об'єднає та заведе до тої обіцяної землі, якій на ім'я Україна.

Осип Станіслав, сотн. УГА.
Торонто, Канада

Україна своїх синів — Українських Січових Стрілців — відвернула до неї в австрійській, здобутої на Майдані, під Волеховом, Галиччю.

Але нашою Легіонової УСС-ів судилася важка доля. Окрім зовнішнього ворога, з яким він змагався на бойовому фронті, він мав теж чимало ворогів у нутрі, в булавах австрійського військового командування; над ним висіло постійно маріво ліквідації. Та юні борці не зважали на те. Вони проходили свій довгий воєнний шлях від Карпат аж ген до серця козацької слави — Хортиці, здобуваючи одну перемогу за другою і густо встеляючи його могилами своїх товаришів.

Першим стрілецьким героєм був Василь Чехут, учень 5 класу української гімназії у Львові, що впау в Карпатах, у вересні 1914 року — останнім хорунжим Микола Никорак, який вмер від ран, одержаних у бою з червоними бандами літом 1918 р. і похований біля Нікополя, недалеко Січі.

На тім шляху застала УСС-ів наша національна революція 1917 року у Києві, восени 1918 року у Львові. Вони зразу включаються в неї і дають Україні елітарні формуції гартованих у боях воїнів, свій весь воєнний досвід, військово-термінологію і свою стрілецьку пісню. В ній — немов у свіданні — віддзеркалюється все життя УСС-ів. В ній ви найдете і бадьору нуту воїна-переможця, і сумну рефлексію над могилою впавшого товариша, і заклик до українських юнаків вступати у їхні ряди, і жалощі кохання юного лицаря — словом усе, чим живе людська душа.

Як колись пісня супроводжала козацького лицаря у смутках і радощах, так і тоді вона супроводжала УСС-ів під час їхнього змагу. Своєю близькістю до народної пісні вона скоро стається загально-національним добром. П співавали стиглих наших армій в добу визвольних змагань, вся молодь України, як вона довга й широка; П співавали стрілці І Дивізії УГА, П співають чоти Української Повстанчої Армії, П співають усі прийдешні покоління. Вона вийшла в скарбницю духа нашого народу й вічно нагадуватиме героїв першого зриву України до Волі — Українських Січових Стрілців.

знання та босвої поведінки. Особливий склад сотні, що складалася в 75% із студентів університету і середньошкільників та людей інтелектуальних професій, — та із якої добра половина була активними учасниками довоєнних стрілецьких і пластових організацій (напр. із 24 Дідущківців із Самбора усі були членами тамашнього товариства Січових Стрілців або Пласту, веденого за чисто стрілецькою програмою), — об'єднував значно П вишкіл. Сотня — як і всі УСС-и у Львові — дістала до вжитку старовинні кріси, системи Вердилья на один набій, без реміня, — що страшенно нерешкоджало нормальному вишколу сотні. З тими ж крісами вийшла сотня 10. IX на фронт.

У сотні панував серйозний дух, глибоке розуміння мети УСС та висока політична свідомість, що виявлялася у виразному самостійницькій і соборницькій ідеології загалу П стрілецтва. В склад сотні вхо-

УСС в переможному поході на шляху Підгайці — Соколів, 30 серпня 1916 р.

Р. Купчинський

НАД ЦЕНІВНОЮ

(Споми́н з фронту)

Була тепла весняна ніч. Посописами, ті часописи зараз цей і по той бік річки Цівки спали окопи, по цей бік наші, по той — російські. Вдольні, між окопами бовваніли руїни села Куропатник, а на ставку хитався сонно покінений колись, маленький човник. А над тим усім висів срібний серп місяця і тиша.

Бувають часом такі ночі на війні...

Я мав курінну службу. Обійшов застави над річкою, перевіряв стійки в окопах і подався до своєї землянки. Там світилася лампа, можна було читати, написати листа...

Я сів на лавку і задумався...

Дивна стала війна. 1917 рік приніс незвичайні зміни. В Росії скинули царя, Керенський перевернув безкровну революцію, у Києві Центральна Рада...

А на фронті братани. Щодня під вітер лунала з російських окопів українська пісня, наші хлопці або слухали, або — коли знали пісню — прилучувалися до співу.

Щодня на наших заставах над річкою з'являлись салдати, сиділи з нашими під стіною якоїсь хати, випивали австрійського рому на наше здоров'я, співали пісню (півголосом, бо збоку мадярський полк!), а раз при гармоні навіть козачка вдарили.

Щодня приходили у наші окопи салдати з київськими ча-

Були в нас, УСС, тоді різні настрої і різні проєкти. Сотник Василь Дідущок виробив був навіть проєкт відкрити фронт і переходу на — як він казав — українську службу. Але ця ідея не знайшла одобрення. Неприємно, що з нами, як частину, станеться, відповідальність за решту Галичини переважали хвилюєні сентимент, або й особисте вирахування.

Все те приходило мені на думку, коли я тієї тихої весняної ночі сидів у своїй землянці.

Нараз гугупіт ніг по сходах і стук до дверей.

— Що там?

У землянку ввійшов підстаршина.

Восна Управа УСС

Василь Паговський

ХТО ЖИВИЙ, УСТАВАЙ!

Хто живий, уставай, плуз на мез заміняй, На Вкраїну аже трубить Богдан! До борби, до борби! — кличе голос труби, Люд встає від Кавказу по Сян.

Наш народ великан на царя-москаля В бій піде і поборє в борбі! Від Кавказу по Сян українська земля, Землю сю відберемо собі!

Від Кавказу по Сян лиш один буде лан, Його власником нарід цілий — Спільна праця і край, блисне воля і рай, України вінець золотий.

(„Свобода”, з 17 вересня 1914 р.)

— Пане хорунжий. Якійсь старшина. — Я тиждень тос- російський старшина кличе му оженився з твєю сестрою. вістун В-го.

— Чого хоче? Стрілець непевно простягнув руку, але не забув під час цього спитати:

— А де? — В Станіславові?

— Як то? — Звичайно: взяв і оженився. І ось сестра питається, чого тобі треба.

Хвилюнка надуми, а після цього:

— Дві сорочки і гуся. Старшина засміявся, і теж, а хлопці, що лежали за муром „на кожний випадок”, здурешно захихкали.

— А... як мій сестрі на ім'я?

Старшина сказав, В-ий при- такнув.

— Отже: дві сорочки і гуся- ку!? — допевнився старшина.

— Так. І російського тютюну трохи. А я ва... а я тобі за те пляшку рому.

— Хай буде, шваг্রে. Блиснуло світло мадярського рефлектора і ми всі зникли з „лиця землі”.

А як світло побігло далі, ми знову появилися, а швагрі після того ще довго гуторили, і тільки два рази падали на землю.

За три дні сидів я в землянці і вже готовився спати.

Приходить справник сотні. — Що, нового, пане булавний?

— Шкода, що я не маю сестри за російським фронтом!

— Чому?

— А от перед годиною В-ий дістав від свого швагря гуся- ку, таку вам як теля, і тютюну. Хлопці гусяку їдять, тютюн курять і хвалять „сборні под- ружжя”.

— Подай же руку, шваг্রে! — весело сказав російський

І зтихнув...

Д-р Степан Ріпкевський

ПРО СОТНЮ, ЩО ПОЧАЛА ВИЗВОЛЬНИ ЗМАГАННЯ

В серпні 1914 року спокій- на львівська вулиця у під- ніжжя Святоюрської гори, що звалась Петра Скарги, — заворушилася гарячковим життям, загомоніла радісними юнацькими голосами соток молодих людей; яких тут давніше ніхто не бачив. А в одно- поверховій „домі Давидівської бурси, де ще недавно у бла- жений мир проживали монахи Студентського Чину, а мо- ло ді кандидати давківської про- фесії пріли при вивченні глас- ів і антифонів, — тепер кли- котило мов у млин, робилось мов у вулицю. На брамі дому стояв джужун і стійковий, а через браму входили то ви- ходили із шумом та веселим вигуками стрілки І-ої сотні Українських Січових Стріл- ців, сотні Дідущкової, званої так під прізвища свого сотни- ка. Це ж була казарма пер-

шої сотні новітнього українсь- кого війська.

Двісті добровольців із тих, що перші зголосились воюва- ти за Україну, стали тут в стрілецькі ряди, та пильно підготувалися до воєнного ді- ла. Кожного ранку вирушала сотня на вправи, із бадьорою воляцькою пісню: „Ой, з-за гори чорна хмара встала, — то не хмара, московська нава- ла...”, до якої мелодії та маршового ритму, я певен цього — нав'язує кожний із живих цих Дідущкової сотні, усі ті гарні і незабутні хвилю- ния, той неповторний підйом духа і радісного почуття, що били із лица кожного її учас- ника. А потім вул. Городещи- кою і далі — маршувала що- дня сотня на Кайзервальд або на піскові поля на Янівських і тут вивчалась приспінням темпом основ військового

діло багато провідних людей. Інші, а їх імена стали відомі- ми ширшому загалові. Згадаю хоч би майбутніх провідних старшин та організаторів кия-вської формуції Січових Стріл- ців, що вийшли із Дідущкової сотні — Андрія Мельника, Фе- дь Черника, Василя Кучабсь- кого, Романа Сушка, Василя Семця, Михайла Турка, Мико- лу Опоку, Володимира Чор- ний, Осипа Вудкевича, Петра Сагайдачного, Н. Комарниць- кого. В Дідущковій сотні бу- ли ще такі люди: Роман Куп- чинський, Михайло Чичкевич, Михайло Гайворонський, Ми- кола Павлів, Микола Голу- бець, Дмитро Палів, Петро Савиди, Антін Ватюк, Степан Ріпкевський, Петро Постолок, Осип Даньківський, Олекса Перфецький, Іван Кокур, Єв- ген Якимів, Петро Дідущок, Михайло Сух, Степан Тер- левський, Вітовт Лівський, Андрій Партика, Омелян Ку- черішка, Юліан Назарак, Ва- сіль Біляч, Василь Мицик, Михайло Житинський, Рому- альд Луцик, Іван Веч, Федь- ко Бобків, Степан Олійник, М.

Михайлів, Олекса Кишакевич, Федь Кузик, Василь Абрисов- ський, Михайло Петрович, Іван Вадиц, Франц Мазар, Петро Завадович, Роман Бог- данович, Семен Лісовець, Осип Кисіль, В. Соломчак та ба- гато інших, про яких треба бу- де при кращій нагоді також згадати.

Багато між ними відомих УСС-ів та заслужених украї- нських громадян, багато із них полягло у наших визвольних змаганнях, а в живих посло- дній остало найбільше около 20 людей, то є 10% стану со- тіні від вимаршу в поле 10. IX. 1914 року.

Стрілецькі історик Осип Думін так пише про Дідущо- ву сотню: „Вже у Львові ви- бухла ця сотня в стрілецькій формуції на її еліту, на зраз- ек того, що має, як під мо- ральним так і військовим ог- лядом, представляти Стріле- цьке Військо”.

Сотня була поділена на чо- тири чоти в класі по 50 лю- дей. Командант сотні був Ва- сіль Дідущок, австр. резер-

вовий старшина, кандидат ад- вокатури. Командантами чо- тири були: І-ої Михайло Гна- тов, 2-ої Семен Яремкевич, а після прибуття на фронт Осип Яримович, 3-ої Лев Ко- бальський і 4-ої Василь Куча- бський. Найбільшою організа- ційною та босвою справністю визначалася третя чота. Із 10 вбитих та 9 ранених у першо- му бою сотні дня 28. IX. 1914 року під Верещинським Ділішні- м — третя чота мала 8 уби- тих і 7 ранених. Тоді ж відзна- чений був комдт. 3-ої чоти срібною медалю хоробрости.

Загал стрілецька в сотні від- здеркаловав цей загальний стан національної єдності, що заіснував серед української суспільності з хвилююю ви- буху світової війни. У сотні жили у найбільшій приязні побіч себе виразно здекаро- ваний люди всіх політичних на- прямків. Були соціал - демо- крати з командантом сотні, бу- ла сильна група національ- но-демократичних соціальних стрілців (Перфецький, Чер- ник, Іванець, Зелений і інші).

Соборницьку ідею, що ле- жала в основі цілого стріле- цького зриву, та усю думку стрілецтва спрямовувала на Київ, на визволення України, скріплювали в сотні чотири „правдині” над дніпріянці: скульптор Михайло Гаврил- ний (Продовження на стор. 4)

Вол. Дорошенко, Почесний Член Братства
Українських Січових Стрільців.

СВУ й УСС-и

(Присвячуємо дорогому приятелю, отаманові
Никитові Гриняку).

З Українськими Січовими Стрільцями в Україні Союз Визволення України дуже тісно зв'язаний, де ж і тісніше, ніж це може здаватися на перший погляд.

Мовляв, СВУ — це організація наддніпрянська, а УСС — організація чисто наддніпрянська.

В дійсності так не було, бо обидві організації мали характер всеукраїнський.

Це не були організації партійні, провінційні, вже хоч би з тієї причини, що в обох їх були представники всіх українських земель.

Адже Союз не закріплювався в якесь „окладняку“ організації, що куралася б „західників“, як це діється, на жаль, за нашого часу. В Союзі працювали, крім наддніпрянців, і дуже численні галичани та буковинці, а також і представники інших частин України та українських колоній, як от закарпатський д-р Гітор Стрипський, хорватський українець Василь Хома-Довський, представник американської молоді Орест Жеребо.

Цілюм природно, що Січові Стрільці в своїй масі були галичани, але були серед них і представники інших земель, зокрема Наддніпрянщини (напр. Михайло Гаврилюк), що пішли до них, одшукані тими самими гаслами, що й вони. Пішли боротися з московським окупантом, ворогом України ч. 1. Усі вони пішли виконувати заповість безсмертного Тараса, що був володарем їх душі і їх дум:

„Вставайте, Кайдани порвите
І вражого, злюку кров'ю
Волю окропите!“

Але члени Союзу Визво-

дують наддніпрянської еміграції, викликають реакцію Століпін, коли у Львові опинилися Михайло Гаврилюк, Вол. Дорошенко, Андрій Жук, Микола Залізний, Вс. Козловський та інші, здебільшого колишні єрусти.

І знову навколо студентського журналу „Молода Україна“ 1910 року гуртується молодіш спадкоємці основних „Молодої України“ 1900-1902 рр. Вони працюють тут разом із наливними тоді у Львові наддніпрянськими політичними емігрантами. Згадаю з-поміж них Олександра Охримовича, Миколу Чайковського та інших. А за ними пішли й юнаки, що тоді ще були в гімназії. Всі вони були знайомі з діячами Союзу й усі були гарячими прихильниками української визвольної ідеї. З вибухом війни в 1914 р. ми бачимо визначніших з-поміж них у рядах Січових Стрільців (Микола Голубець, Іван Чмола та інші з-поміж студентів, Софія Галечко та Олена Степанівна й інші з-поміж студенток).

Можна сміло сказати, що майже вся Січова інтелігенція — це були добрі знайомі або й приятелі основних членів Союзу. Та не тільки самі Січовики, а й загалом молода покоління Західної України, що з вибухом першої світової війни було покинуте до війська. І хоч не з своїх війн опинилися до молоді по-за межами України, а на інших фронтах. Але вони йшли, у бій не за Австрію, а за Україну, вірячи, що в результаті кривавого конфлікту постатиме самостійна українська держава. Розкидали по різних австрійських частинах, вони ж створили одне духовне тіло з Українськими Січовими Стрільцями й були прихильниками СВУ. І не когось іншого, а саме багатьох з них, австрійських воїнів-галичан та буковинців витягнув СВУ з австрійського війська для своєї роботи, головні в таборах полонених.

Не буду вичисляти тут імена вихідців українців, що співпрацювали з Союзом — я гадаю їх не так давно — „Свободі“ в своєму нарисі про СВУ. Згадаю тут тільки тих співробітників СВУ, які разом формально належали до легіону, як члени „Вол. Старосольський, Вол. Тешинський, Лонгін Цегельський, або старшини чи рядовики Легіону — Микола Голубець, Теофіл Мелен, Осип Назарук, Михайло Новаківський та інші. Були це все здебільшого діти першої „Молодої України“, однолітці членів СВУ. До них треба додати й їх молодших товаришів, про яких була вже мова вище. Не дивлячись, що стрілецьтво вважало СВУ за його орган, „Вістник“ СВУ й „Українське Нахрихтє“ за свої, бо ж голосили вони ті самі гасла, за які вони пішли в бій. Буваючи у Відні в службових справах або на відпустці, січовики не

минули нагоди, щоб не зайти до домівки СВУ — відвідати його діячів, поговорити чи порадитися з ними, або й просто, щоб придбати видання Союзу.

Треба сказати, що книжки й часописи Союзу становили улюблену літературу стрілецьку, якою вони захоплювалися, високо оцінювали як справу національну позицію СВУ та його видань. Крім того, не один із УСС-ів почав свою літературну кар'єру саме у „Вістнику“ СВУ.

Так, тут уперше з'явилися поезії Романа Куличенського, Лева Лепкого, Луки Луцкевича („Дулю“), Юрія Шкрямелюта, нарисів Андрія Ватюка, Луки Мишуги та ін.

„Вістник“ був майже стрілецьким органом, бо багато місця уділяв саме стрілецьким справам, раз-у-раз подаючи вістки й ілюстрації з життя й побуту Стрільців та його бойових подвигів. Багато такого матеріалу подавав Покійний Осип Назарук. З його стрілецьких нарисів складалася ціла книжка „Слідами Українських Січових Стрільців“, яку підготував, з численними ілюстраціями видав Союз. Крім неї видав Союз ще брошуру Вол. Тешинського „Українські Січові Стрільці“, де подана коротка історія зародження стрілецької ідеї й утворення Легіону УСС, теж із численними ілюстраціями.

Очевидно й „Українське Нахрихтє“ присвячувало багато місця Українським Січовим Стрільцям, інформуючи чужу публіку про життя й заслуги Легіону.

На цьому місці годиться згадати, що саме Союз перший приніс вістку про перемогу Українських Січових Стрільців над москалями на Маджарі та відзначення їх з цієї нагоди генералом Флайшманом. Ця вістка поширилася в широкому виданні „Українське Нахрихтє“, як „екстра-авгаб“. Українська публіка просто розпалувалася від цієї вістки. Офіційні австрійсько-українські кола були немало заскочені, що СВУ їх випередив із цією вісткою.

Можна сміло сказати, що СВУ, як організація всеукраїнська, була для УСС-ів далеко більше своєю, ніж спеціально галицькі установи, хоч останні й виступали під повним повноваженням Союзу. І по-важкі й заслуговували установи в діяльності були й самим своїм складом і веденою в них політичною лінією більше галицькими регіональними установами. Керували ними відомі західно-українські політики — д-р Кость Левицький й Микола Василько, які були типовими представниками тодішньої угодовної політики супроти Австрії. А що під час війни парламент не діяв, то обидва вони, як голови українських парламентських клубів, — Галицького й Буковинського, — тримали в своїх руках усі зв'язки з міждержавними урядовими колами та вісниками української політики. Проти них постала сильна опозиція, до якої належали незалежні галицькі націонал-демократи (Вол. Бачинський, Євген Левицький, о. Фоліс, Л. Цегельський, та інші) й радикали, очолювані Леоном Бачинським. Ця опозиція гуртувалася навколо Євгена Перушечича, що був СВУ за його орган, „Вістник“ СВУ й „Українське Нахрихтє“ за свої, бо ж голосили вони ті самі гасла, за які вони пішли в бій. Буваючи у Відні в службових справах або на відпустці, січовики не

минули нагоди, щоб не зайти до домівки СВУ — відвідати його діячів, поговорити чи порадитися з ними, або й просто, щоб придбати видання Союзу.

Треба сказати, що книжки й часописи Союзу становили улюблену літературу стрілецьку, якою вони захоплювалися, високо оцінювали як справу національну позицію СВУ та його видань. Крім того, не один із УСС-ів почав свою літературну кар'єру саме у „Вістнику“ СВУ.

Так, тут уперше з'явилися поезії Романа Куличенського, Лева Лепкого, Луки Луцкевича („Дулю“), Юрія Шкрямелюта, нарисів Андрія Ватюка, Луки Мишуги та ін.

„Вістник“ був майже стрілецьким органом, бо багато місця уділяв саме стрілецьким справам, раз-у-раз подаючи вістки й ілюстрації з життя й побуту Стрільців та його бойових подвигів. Багато такого матеріалу подавав Покійний Осип Назарук. З його стрілецьких нарисів складалася ціла книжка „Слідами Українських Січових Стрільців“, яку підготував, з численними ілюстраціями видав Союз. Крім неї видав Союз ще брошуру Вол. Тешинського „Українські Січові Стрільці“, де подана коротка історія зародження стрілецької ідеї й утворення Легіону УСС, теж із численними ілюстраціями.

Очевидно й „Українське Нахрихтє“ присвячувало багато місця Українським Січовим Стрільцям, інформуючи чужу публіку про життя й заслуги Легіону.

На цьому місці годиться згадати, що саме Союз перший приніс вістку про перемогу Українських Січових Стрільців над москалями на Маджарі та відзначення їх з цієї нагоди генералом Флайшманом. Ця вістка поширилася в широкому виданні „Українське Нахрихтє“, як „екстра-авгаб“. Українська публіка просто розпалувалася від цієї вістки. Офіційні австрійсько-українські кола були немало заскочені, що СВУ їх випередив із цією вісткою.

Можна сміло сказати, що СВУ, як організація всеукраїнська, була для УСС-ів далеко більше своєю, ніж спеціально галицькі установи, хоч останні й виступали під повним повноваженням Союзу. І по-важкі й заслуговували установи в діяльності були й самим своїм складом і веденою в них політичною лінією більше галицькими регіональними установами. Керували ними відомі західно-українські політики — д-р Кость Левицький й Микола Василько, які були типовими представниками тодішньої угодовної політики супроти Австрії. А що під час війни парламент не діяв, то обидва вони, як голови українських парламентських клубів, — Галицького й Буковинського, — тримали в своїх руках усі зв'язки з міждержавними урядовими колами та вісниками української політики. Проти них постала сильна опозиція, до якої належали незалежні галицькі націонал-демократи (Вол. Бачинський, Євген Левицький, о. Фоліс, Л. Цегельський, та інші) й радикали, очолювані Леоном Бачинським. Ця опозиція гуртувалася навколо Євгена Перушечича, що був СВУ за його орган, „Вістник“ СВУ й „Українське Нахрихтє“ за свої, бо ж голосили вони ті самі гасла, за які вони пішли в бій. Буваючи у Відні в службових справах або на відпустці, січовики не

минули нагоди, щоб не зайти до домівки СВУ — відвідати його діячів, поговорити чи порадитися з ними, або й просто, щоб придбати видання Союзу.

Треба сказати, що книжки й часописи Союзу становили улюблену літературу стрілецьку, якою вони захоплювалися, високо оцінювали як справу національну позицію СВУ та його видань. Крім того, не один із УСС-ів почав свою літературну кар'єру саме у „Вістнику“ СВУ.

Так, тут уперше з'явилися поезії Романа Куличенського, Лева Лепкого, Луки Луцкевича („Дулю“), Юрія Шкрямелюта, нарисів Андрія Ватюка, Луки Мишуги та ін.

„Вістник“ був майже стрілецьким органом, бо багато місця уділяв саме стрілецьким справам, раз-у-раз подаючи вістки й ілюстрації з життя й побуту Стрільців та його бойових подвигів. Багато такого матеріалу подавав Покійний Осип Назарук. З його стрілецьких нарисів складалася ціла книжка „Слідами Українських Січових Стрільців“, яку підготував, з численними ілюстраціями видав Союз. Крім неї видав Союз ще брошуру Вол. Тешинського „Українські Січові Стрільці“, де подана коротка історія зародження стрілецької ідеї й утворення Легіону УСС, теж із численними ілюстраціями.

Очевидно й „Українське Нахрихтє“ присвячувало багато місця Українським Січовим Стрільцям, інформуючи чужу публіку про життя й заслуги Легіону.

Ігор Соєницький

НА ПОРОЗІ ШКІЛЬНОГО РОКУ УМІ

Час літнього відпочинку добігає до кінця. Незабаром відноситься збірне українське життя у всіх його громадських діяннях, а разом з тим і в шкільництві. Після вакаційного дозволу наші школярі повернуться додому повні нових сил, свіжості та охоти до праці. Осамітнені класи виповняться молоддю, що змагатиме до поширення свого знання. Немов за магнітним порухом батуту також і в Українському Музичному Інституті розпочнеться жава робота.

Український Музичний Інститут став саме на порозі третього року своєї діяльності. Завдяки успішній праці в минулому, треба сподіватися дальшого розквіту цієї передової музично-виховної інституції, що поставила собі за завдання не тільки дати солідну загальну музичну освіту молодим adeptам, але й виховати нашу молоддь в дусі своєї рідної музики та поглибити її національну свідомість. З прискіпленою потребою, що до співпраці з Централю в Нью-Йорку зголосилися в останніх часах нові філії. В ряді педагогічного складу включилися найкращі фахові сили, в тому числі заслужені українські музиканти, виконавці, композитори, теоретики, диригенти, музикознавці та багаторічні вчителі, що ввійшли здалася справу з доцільністю й неконечності здійснюваного, скоординованого фронту музичного виховання нашої молоді.

В Централі впроваджено деякі іновції, а саме зреду-

він на це не пішов, розпочав на нього нагітку. Та д-р Петрушечич із товаришами став в оборону Союзу. Прилучилися до них і більшість Стрільцівського Проводу й Стрільцівської інтелігенції, яка вирізнялася своєю опозиційною ставовістю проти диктатури Костя Левицького й Миколи Василька.

Оця підтримка Союзу з боку західно-українського громадянства, парламентарного представництва й стрілецької інтелігенції, яка вирізнялася своєю опозиційною ставовістю проти диктатури Костя Левицького й Миколи Василька.

Оця підтримка Союзу з боку західно-українського громадянства, парламентарного представництва й стрілецької інтелігенції, яка вирізнялася своєю опозиційною ставовістю проти диктатури Костя Левицького й Миколи Василька.

Оця підтримка Союзу з боку західно-українського громадянства, парламентарного представництва й стрілецької інтелігенції, яка вирізнялася своєю опозиційною ставовістю проти диктатури Костя Левицького й Миколи Василька.

Оця підтримка Союзу з боку західно-українського громадянства, парламентарного представництва й стрілецької інтелігенції, яка вирізнялася своєю опозиційною ставовістю проти диктатури Костя Левицького й Миколи Василька.

Оця підтримка Союзу з боку західно-українського громадянства, парламентарного представництва й стрілецької інтелігенції, яка вирізнялася своєю опозиційною ставовістю проти диктатури Костя Левицького й Миколи Василька.

Оця підтримка Союзу з боку західно-українського громадянства, парламентарного представництва й стрілецької інтелігенції, яка вирізнялася своєю опозиційною ставовістю проти диктатури Костя Левицького й Миколи Василька.

Оця підтримка Союзу з боку західно-українського громадянства, парламентарного представництва й стрілецької інтелігенції, яка вирізнялася своєю опозиційною ставовістю проти диктатури Костя Левицького й Миколи Василька.

Оця підтримка Союзу з боку західно-українського громадянства, парламентарного представництва й стрілецької інтелігенції, яка вирізнялася своєю опозиційною ставовістю проти диктатури Костя Левицького й Миколи Василька.

Оця підтримка Союзу з боку західно-українського громадянства, парламентарного представництва й стрілецької інтелігенції, яка вирізнялася своєю опозиційною ставовістю проти диктатури Костя Левицького й Миколи Василька.

Оця підтримка Союзу з боку західно-українського громадянства, парламентарного представництва й стрілецької інтелігенції, яка вирізнялася своєю опозиційною ставовістю проти диктатури Костя Левицького й Миколи Василька.

Оця підтримка Союзу з боку західно-українського громадянства, парламентарного представництва й стрілецької інтелігенції, яка вирізнялася своєю опозиційною ставовістю проти диктатури Костя Левицького й Миколи Василька.

Оця підтримка Союзу з боку західно-українського громадянства, парламентарного представництва й стрілецької інтелігенції, яка вирізнялася своєю опозиційною ставовістю проти диктатури Костя Левицького й Миколи Василька.

Оця підтримка Союзу з боку західно-українського громадянства, парламентарного представництва й стрілецької інтелігенції, яка вирізнялася своєю опозиційною ставовістю проти диктатури Костя Левицького й Миколи Василька.

Оця підтримка Союзу з боку західно-українського громадянства, парламентарного представництва й стрілецької інтелігенції, яка вирізнялася своєю опозиційною ставовістю проти диктатури Костя Левицького й Миколи Василька.

Оця підтримка Союзу з боку західно-українського громадянства, парламентарного представництва й стрілецької інтелігенції, яка вирізнялася своєю опозиційною ставовістю проти диктатури Костя Левицького й Миколи Василька.

Оця підтримка Союзу з боку західно-українського громадянства, парламентарного представництва й стрілецької інтелігенції, яка вирізнялася своєю опозиційною ставовістю проти диктатури Костя Левицького й Миколи Василька.

Оця підтримка Союзу з боку західно-українського громадянства, парламентарного представництва й стрілецької інтелігенції, яка вирізнялася своєю опозиційною ставовістю проти диктатури Костя Левицького й Миколи Василька.

Оця підтримка Союзу з боку західно-українського громадянства, парламентарного представництва й стрілецької інтелігенції, яка вирізнялася своєю опозиційною ставовістю проти диктатури Костя Левицького й Миколи Василька.

Оця підтримка Союзу з боку західно-українського громадянства, парламентарного представництва й стрілецької інтелігенції, яка вирізнялася своєю опозиційною ставовістю проти диктатури Костя Левицького й Миколи Василька.

Оця підтримка Союзу з боку західно-українського громадянства, парламентарного представництва й стрілецької інтелігенції, яка вирізнялася своєю опозиційною ставовістю проти диктатури Костя Левицького й Миколи Василька.

Оця підтримка Союзу з боку західно-українського громадянства, парламентарного представництва й стрілецької інтелігенції, яка вирізнялася своєю опозиційною ставовістю проти диктатури Костя Левицького й Миколи Василька.

УКРАЇНСЬКИМ СІЧОВИМ СТРІЛЬЦЯМ

1914 — 10/IX — 1954

Українська Громада у З'єдинених Державках Америки й у всьому вільному світі відзначає під кінець цього року роковини особливих подій в житті українського народу:

40-ліття збройного виступу Українських Січових Стрільців. Збройний виступ Українських Січових Стрільців: — відновив традицію національної мілітарної сили; — започаткував нову добу визвольних змагань в історії нашого народу;

— заповів світові, що український народ стає активним учасником у вирішуваних власної долі.

10-го вересня 1914 року Перші Відділи Українських Січових Стрільців вступили в бій проти Російської Імперії за Визволення Українського Народу і за Незалежність Всєї Української Землі.

Помимо героїчних змагань, пролітої крові упродовж останніх 40 літ, ідеї, за які вони пішли до бою і за які кривавиться й сьогодні українська нація, все ще не здійснені.

На Українській Землі — сьогодні не Воля, але важко ярмо ворога.

На Землі Українського Народу — сьогодні не Самостійність, але володіння окупанта.

На Землі Українського Народу — сьогодні не мир і вільна праця, але хижачка експлуатація останніх сил і заробітків люду.

На Землі Українського Народу — сьогодні не шире вшановування роковин вольностей і незалежництва, але наказане, гучне формою славословлення сфальшованих й зрадничих договорів.

На Землі Українського Народу — сьогодні не явний покліп Тим, що прагнули П. Волі й Незалежності, але вимушена чоботина тому, що зважував П.

На Землі Українського Народу, в 40 Роковини збройного виступу Українських Січових Стрільців — сьогодні мовчання глуха в страшний неволі.

Але, водночас, на Землі Українського Народу — сьогодні мовчання глуха в страшний неволі.

Але, водночас, на Землі Українського Народу — сьогодні живий, рішучий і стійкий спротив. Спротив тих, що йдуть слідами Українських Січових Стрільців, що підняли боротьбу за Незалежність Української Землі, за Волю Українського Народу!

Українці в З'єдинених Державках Америки!
Український Конгресовий Комітет закликає Вас гідно відзначити ці історичні роковини:
Щоби віддати пошану тодішньому авангардові новітніх збройних визвольних змагань!
Щоби відновити спогад їх героїчного чину!
Щоби скласти покліп Тим, що лягли в нерівній борні!

Відзначуємо ці Роковини:
3 вірою у незломну силу і Волю Українського Народу!
3 вірою в Незалежність Соборної Української Землі!
Нью-Йорк, 10 вересня 1954 року.

Український Конгресовий Комітет Америки.

Український Конгресовий Комітет Америки.

Український Конгресовий Комітет Америки.

Український Конгресовий Комітет Америки.

Український Конгресовий Комітет Америки.

Український Конгресовий Комітет Америки.

Український Конгресовий Комітет Америки.

Український Конгресовий Комітет Америки.

Український Конгресовий Комітет Америки.

Український Конгресовий Комітет Америки.

Український Конгресовий Комітет Америки.

Український Конгресовий Комітет Америки.

Український Конгресовий Комітет Америки.

Український Конгресовий Комітет Америки.

Український Конгресовий Комітет Америки.

Український Конгресовий Комітет Америки.

Український Конгресовий Комітет Америки.

Український Конгресовий Комітет Америки.

Український Конгресовий Комітет Америки.

Український Конгресовий Комітет Америки.

Український Конгресовий Комітет Америки.

Український Конгресовий Комітет Америки.

Український Конгресовий Комітет Америки.

Український Конгресовий Комітет Америки.

Український Конгресовий Комітет Америки.

Український Конгресовий Комітет Америки.

Український Конгресовий Комітет Америки.

Український Конгресовий Комітет Америки.

Український Конгресовий Комітет Америки.

БУ ДІВНІЧІ

Для старших людей, що не по-
носять холодного клімату, чу-
ва нагода поселитися на Ф-
риді та прожити довшого
Мая в Мамі в місті площі і
дую 10 миль по укріплення
ні. Хочу, щоб поселилися
люди. Голоситись:
S. PRO CYK
2971 Rird Avenue
Cocount Grove, Miami, Fla

● **КОСМЕТИКА**

КОСМЕТИКА
До набуття різні креми.

М. МАЛА
3510 W. Evergreen Ave.
Chicago 51, Ill.
Заступництво на Нью Йорк
і околицю:

Фирма "ARKA"
48 E. 7th St., New York C
Тел.: GRamercy 3-3550

Вступайте в члены УНСов
У. Н. СОЮЗ

Перероблені
МАШИНКИ

**ДО
ПИСАННЯ**

англійські, ціна \$25.00. Ми
мо також подіти переробити

українські машинки. Раху-
кові машини. Офісові при-
да. Потрібно agentia.

**ALL LANGUAGES
TYPEWRITER COMPANY**

119 W. 23rd St. (E. 7 Ave.)

NEW YORK, N. Y.
Phone: CHelsea 3-8086

ХОЧЕТЕ ВТРАТИТИ

Як ви хотіли би втратити добру скількість фунтів свого навислого товщу без вжива

шкідливих ліків і без дошк
ного голодування? Як ви
ли би добре їсти в одноч
залишатись тонкими? Чи
неможливо? Маємо для вас
бу новину.

заціна метода вможли-
вам тепер позбутися надмі-
рних ВЕЗПЕЧНО, без торг-
вання себе ніяким голодом
без ослаблення себе нас-
ками виснажливої дієти.
такі цілком безпечні, вможли-

можуть
жати ся щасливими, бо
вмogliли би ім скористати з
го пляну, разом із місяч
доставою оплатів, — після
го, як пішлете цю виписку
адресу **KINGSLEY CO., Dept.**
Beckwith N. V. E.

Тоді зроби таке: Перестуди
плана і докладно дотримуй

охоплює приймаючи 3 оплата на 20 хвилин перед кожним (дзвоником). Якщо ви, з яких причини, не будете задоволені кінця названого терміну, ми зможемо відіслати порожнє пу-

Ім'я _____
Адреса _____
Місцевість _____ Стант _____

Lytwyn & Lytwyn
UKRAINIAN
FUNERAL DIRECTOR

FUNERAL DIRECTOR
AIR CONDITIONED
Обслуга Щира і Чесна
Our Services Are Available
Anywhere in New Jersey

801 SPRINGFIELD AVENUE
IRVINGTON, N. J.
NEWARK, N. J.
ESsex 5-5555

ІВАН БУНЬКО
УКР. ПОГРЕБНИК

Обслуга чесна і найкраща
ЦІНИ ПРИСТУПНІ.
JOHN BUNKO
Licensed Undertaker

& Embalmer
437 EAST 5th STREET
New York City

REASONABLE PRICES
Telephone: GRamercy 7-7661

ПЕТРО ЯРЕМ
УКР. ПОГРЕБНИК
Заниматься похоропами
ввонк ввонк

Контрольована температура. Модерні каплі до ужитку даром.

PETER JAREMA
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y.
Telephone: GRamercy 7-76

